

PALVELIJOILLE USKOTUT LEIVISKÄT

1. Kertomuksen taustatietoja

- a) Kertomuksen tapahtumapaikka
- b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
- c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt
- d) Vieraat termit

Leiviskä = hopearaha

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen

Jeesus kertoi tämän ensimmäisen leiviskävertauksen ilmeisesti Sakkeuksen kodissa siellä läsnä olleille henkilöille, sillä edellinen lause kuuluu: Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle (Sakkeuksen koti), koska hänkin on Aabrahamin poika; sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on."

Ensimmäinen leiviskävertaus: Luuk. 19:11–28

Heidän tätä kuunnellessaan Jeesus puhui vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemiä ja he luulivat, että Jumalan valtakunta oli kohta ilmestyvä. Jeesus sanoi näin:

"Eräs jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itsellensä kuninkuuden ja sitten palataksaan. Hän kutsui luoksensa kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa näillä, kunnes minä tulen.' Mutta hänen kansalaisensa vihasivat häntä ja lähettivät lähettiläät hänen jälkeensä sanomaan: 'Emme tahdo tätä kuninkaaksemme.'

Saatuansa kuninkuuden ja palattuansa hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille hän oli antanut rahat, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan ansainnut. Niin ensimmäinen (palvelija) tuli esiin ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut kymmenen leiviskää.' Jalosukuinen mies sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä palvelija; koska vähimmässä olet ollut uskollinen, niin saat vallita kymmentä kaupunkia.'

Toinen palvelija tuli ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut viisi leiviskää.' Niin jalosukuinen mies sanoi tällekin: 'Sinä, vallitse sinä viittä kaupunkia.'

Vielä tuli yksi ja sanoi: 'Herra, katso, tässä on sinun leiviskäsi, jota olen säilyttänyt liinasessa. Sillä minä pelkäsin sinua, koska olet ankara mies: sinä otat, mitä et ole talteen pannut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.' Jalosukuinen mies sanoi hänelle: 'Oman sanasi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä paha palvelija. Sinä tiesit minut ankaraksi mieheksi, joka otan, mitä en ole talteen pannut, ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt; miksi et siis antanut rahojani rahanvaihtajan pöytään, että minä tultuani olisin saanut periä ne korkoineen?' Hän sanoi vieressä seisoville: 'Ottakaa häneltä pois se leiviskä ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää.' Niin he sanoivat miehelle: 'Herra, hänellä on jo

kymmenen leiviskää.' - 'Minä sanon teille: jokaiselle, jolla on, annetaan; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

Mutta viholliseni, jotka eivät tahtoneet minua kuninkaaksensa, tuokaa tänne ja teloittakaa minun edessäni.'"

Tämän sanottuaan Jeesus kulki edellä vaeltaen ylös Jerusalemiin.

Toinen leiviskävertaus Matt. 25:14 –30

Jeesus puhui tämän toisen leiviskävertauksen ja vertauksen kymmenestä neitseestä peräkkäin.

Sillä tapahtuu, niin kuin tapahtui, kun mies matkusti muille maille: hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa; yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille.

Se, joka oli saanut viisi leiviskää, meni kohta ja asioitsi niillä ja voitti toiset viisi leiviskää. Samoin kaksi leiviskää saanut voitti toiset kaksi. Mutta yhden leiviskän saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan.

Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijain herra palasi ja ryhtyi tilintekoon heidän kanssansa. Silloin tuli se, joka oli saanut viisi leiviskää, ja toi toiset viisi leiviskää ja sanoi: 'Herra, viisi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset viisi leiviskää minä olen voittanut.' Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'

Myös se, joka oli saanut kaksi leiviskää, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset kaksi leiviskää minä olen voittanut.' Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'

Sitten myös se, joka oli saanut yhden leiviskän, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin sinut kovaksi mieheksi; sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, missä et ole eloa viskannut. Peloissani minä menin ja kätkin sinun leiviskäsi maahan; katso, tässä on omasi.' Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit minun leikkaavan

sieltä, mihin en ole kylvänyt, ja kokoavan sieltä, missä en ole viskannut. Sinun olisi siis pitänyt jättää minun rahani rahanvaihtajille, niin minä tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen. Ottakaa sen tähden leiviskä häneltä pois ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää. Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on. Heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Palvelijat saivat leivisköitä kukin kykynsä mukaan. Kysymys ei siis ollut siitä, etteivätkö he kaikki olisi osanneet toimia saamiensa leivisköjen kanssa. Kysymys oli uskollisuudesta.

Jumala haluaa, että me käytämme niitä leivisköitä eli lahjoja, joita hän on antanut meille, Jumalan valtakunnan työhön. Itse asiassa elämämme ainoa tarkoitus on saattaa toisia taivaan tielle.

Leivisköitä voivat olla esimerkiksi:

- Kyky maalata ja piirtää
- Taito ommella, laittaa ruokaa
- Soittotaito, kaunis lauluääni
- Taito opettaa Jumalan sanaa
- Uhrata Herralle varoistaan
- Miettikää lasten kanssa tähän listaan lisää leivisköitä. Usko on myös Jumalan lahja.

Jumala antaa leivisköitä eri määrän eri henkilöille. Meidän ei pidä kadehtia, jos huomaamme, että jollakin on enemmän kykyjä kuin meillä. On hyvä muistaa: "Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään." Luuk. 12:48. Jumala antaa meille, että me käyttäisimme saamiamme lahjoja lähimmäistemme hyväksi: "Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää." 2 Kor. 9:8.

Opetuksen toivottu tulos: "Että lapset oppisivat tuntemaan Jeesuksen kaikkien hyvien lahjojen antajana sekä mielellänsä ja uskollisesti käyttäisivät lahjojansa Hänen palveluksessaan." (Vanhasta p-kouluopettajien monisteesta)

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

5. Opeteltava Raamatun lause

Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään. Luuk. 12:48.

tai "Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut."
2 Kor. 5:15

6. Lauluehdotus

Armoa kaikk on , armoa vaan, jos mitä milloin mä toimehen saan.
Jos koen voimaa, hehkua, tulta, kaikki se, kaikki se, Herra, on sulta.
Kaikki se ain, rakas Herra, on sulta.

Uskoni kallis - sun on se työs. Rakkaus, toivo, ne sulta on myös.
Oikeaan ohjaa armo mun työni. Suuri sä Herra, mä ihminen pieni.
Herra on suuri, mä ihminen pieni.

Jos minut heität, siihen mä jään, häipyen usvana yön pimeään.
Työni on turha, vaivani suotta, vaikka mun aikani ois tuhat vuotta.
Armotta Herran mun työni on suotta.

Mutta sun armoos turvautuen, uskossa nauttien lämpöä sen.
mullasta nousee painunut pääni, pontta ja voimaa mä saan elämäni.
Herralta voimaa mä saan elämäni.

Kiitos oi sulle, kun minut loit, kun yhä eellehen armoas soit.
Ällös sä hylkää myös mua vasta. Hoivaa ja hoitele kuin isä lasta.
Herra, oi hoida sä heikkoa lasta.

Sanat Simo Korpela 1863-1936, sävel Martti Hela 1890-1965.

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

